

FORMAREA ABILITĂȚILOR PEDAGOGICE LA STUDENȚI PRIN DANSUL SCENIC POPULAR

Svetlana TALPĂ, lector

Summary

This article proposes an alternative classification of pedagogical skills formed as a result of studying the discipline "folk dance on stage." Students educated and trained in the art of dance atmosphere recovery will be able to integrate more easily into the world of professional pedagogy, which will profile the performance level at which the student and pedagogical skills are formed during the study discipline "folk dance on stage." However the aim is to train teachers to be able to act with alacrity and skill, ability and skill in preparing its continued during teaching chosen profession, having acquired the substrate constitutional or psychological traits of high yield.

**„A fi educator nu înseamnă a exercita o meserie,
înseamnă a îndeplini o misiune,
a face un apostolat”.**
(G. Mialaret)

„Meseria de profesor este o mare și frumoasă profesiune, care nu seamănă cu nici o alta, o meserie care nu se părăsește seara odată cu hainele de lucru. O meserie aspră și plăcută, umilă și mândră, exigentă și liberă, o meserie în care mediocritatea nu este permisă, unde pregătirea excepțională este abia satisfăcătoare, o meserie care epuizează și înviorează, care te disperează și exaltă, o meserie în care a ști nu înseamnă nimic fără emoție, în care dragostea e sterilă fără forța spirituală, o meserie când apăsătoare, când implacabilă, ingrătă și plină de farmec.” [4]

Procesul de pregătire, instruire și formare a cadrelor didactice pentru dans și în special al abilităților pedagogice include două etape: pregătirea inițială și pregătirea continuă.[1, p. 434]

Pregătirea inițială vizează introducerea viitorului cadru didactic, prin activitățile teoretice și dansul scenic popular, în universul profesional pentru care acesta se formează.

O societate cu o cultură și civilizație recunoscute se formează și se dezvoltă printr-o educație sănătoasă. O educație de calitate este realizată însă de profesori buni, bine pregătiți pentru o astfel de meserie. Este și motivul pentru care consider că printre direcțiile esențiale ale reformei sistemului educațional din țara noastră trebuie să se situeze cel puțin două în prim plan:

- ✓ (re)valorizarea meseriei de profesor în raport cu importanța ei socială;

- ✓ îmbunătățirea pregătirii (inițiale și continue) a profesorilor, în raport cu anumite standarde de formare.

„...nici o profesiune nu cere posesorului ei atâta competență, dăruire și umanism ca cea de educator, pentru că în nici una nu se lucrează cu un material mai prețios, mai complicat și mai sensibil decât este omul în devenire [...] Ancorat în prezent, întrezărind viitorul și sondând dimensiunile posibile ale personalității, educatorul instruieste, educă, îndeamnă, dirijează, cultivă și organizează, corectează, perfecționează și evaluează neîncetat procesul formării și desăvârșirii calităților necesare omului de mâine” [4].

Evident capacitatea de a acționa cu îndemânare, dibăcie, iscusință și pricepere în profesia dată este posibil în momentul în care studentul este pus în situația să desfășoare individual activitatea instructiv – educativă cu elevii. Ca rezultat se profilează nivelul de performanță la care se află studentul și competențele pedagogice formate pe parcursul studierii disciplinei „Dans scenic popular”.

Trecerea în spațiul real al meseriei se soldează cu criza de identitate profesională și de căutare a noilor repere de validare valorică. E. Păun consideră că profesionalizarea didactică este „un proces de formare a unui ansamblu de capacități și competențe într-un domeniu dat, pe baza asimilării unui sistem de cunoștințe (teoretice și practice), proces controlat deductiv de un model al profesiei respective”. Dimensiunile profesionalizării care decurg din definiția dată de E. Păun sunt următoarele:

➤ profesionalizarea presupune descrierea (sau elaborarea) „identității profesionale astfel încât să fie generat la final un set de cunoștințe și competențe descrise și structurate într-un model profesional (standarde profesionale) care se asimilează sistematic și pe baze științifice”;

➤ profesionalizarea solicită și un efort corespunzător de legitimare a profesiei didactice în câmpul activităților și profesiilor sociale prin elaborarea unui model al profesiei didactice.

Pe lângă multitudinea disciplinelor psihopedagogice și practice, studentul facultății „Științe ale educației” specialitatea dans, în formarea inițială parcurge etapele de asimilare și cunoaștere a disciplinei „Dansul scenic popular” - care formează și dezvoltă atât aparatul locomotor cât și competențele psihopedagogice, și care reprezintă capacitatea de a executa ansamblul de mișcări ritmate și variate ale corpului, acompaniate muzical, cu efect teatral însă care provine din popor și este creat pentru necesitățile poporului, accesibil tuturor. În momentul executării exercițiilor de încordare – relaxare a mușchilor, de dezvoltare a rezistenței și a elasticității mușchilor corpului sub un anumit ritm muzical, studentul se cultivă și învață arta autoformării competențelor pedagogice raportate la propriul corp, ca în final să posede 2 brațe „educate”, 2 picioare „educate” adică să devină o persoană educată cu un corp „educat”. Deci disciplina „Dans scenic popular” reprezintă fundamentul creării varietății abilităților cum ar fi:

1) să stăpânească metodologia și conținuturile predării dansului scenic popular

2) să știe cum se învață elevii și să construiască experiențe proprii de învățare

3) să cunoască strategii eficiente de management al grupurilor de elevi

4) să asigure succesul școlar, social, civic și personal pentru toți elevii pe care îi învață

5) să utilizeze tehnologiile moderne în predare și învățare a dansului scenic popular

6) să colaboreze cu familia și comunitatea, pentru realizarea unui mediu pozitiv de învățare

7) să fie practicieni meditativi, care permanent vor fi în căutare de izvoare noi de cunoștințe

Concluzii:

Calitatea pregătirii inițiale a absolvenților- profesori este uneori, contestată sau se dovedește deficitară realității care se cere a fi asumată și depășită. Cu toate acestea scopul este de a forma cadre didactice care vor fi capabile să acționeze cu agerime, pricepere, iscusință și îndemânare în pregătirea sa continuă, în timpul profesării meseriei alese, dispunând de substratul constituțional sau dobândit al unor însușiri psihice de mare randament [2, p.3], unde astfel chiar I. Jinga consideră competența profesională a cadrelor didactice „un ansamblu de capacități cognitive, afective, motivaționale și manageriale, care interacționează cu trăsăturile de personalitate ale educatorilor, conferindu-i acestuia calitățile necesare efectuării unei prestații didactice care să asigure îndeplinirea obiectivelor proiectate [...] iar performanțele obținute să se situeze aproape de nivelul maxim al potențialului intelectual al fiecăruia”.

Bibliografie

1. Cucoș C. Pedagogie. Ed: Polirom, 2006
2. Dicționar explicativ ilustrat al limbii române. Ed: ARC & Gunivas, 2007
3. Diaconu M., Jinga I. Pedagogie. Ed: ASE București, 2004
4. http://cis01.ucv.ro/DPPD/seminar_mogonea_remus.pdf

OPTIMIZAREA ADAPTĂRII SOCIALE A COPILULUI ÎN CADRUL ORELOR DE DANS

Iurie CIBRIC, lector superior

Summary

The practice of thematical dance along with the benefits aimed for the harmonious development of body, the stimulation of creativity